13 ಅವಳು ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು ಭಗವಾನ್ ಶಿವನ ಬಳಿ ಓಡಿಹೋದಳು.

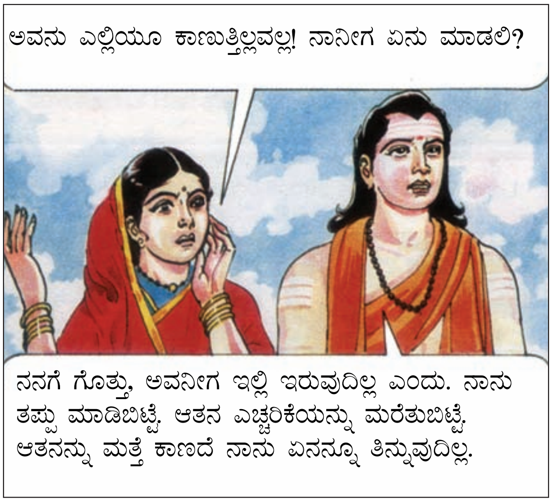

14 ವಿದ್ಯಾಪತಿಯು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದೇವರೆದುರಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ದುರ್ಗೆಯೂ ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಉಪವಾಸವ್ರತ ಮಾಡಿದರು.

15 ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಜನ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರು. ರಾಜನೂ ಬಂದನು. ವಿದ್ಯಾಪತಿಯನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾಪತಿ ತನ್ನ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವಿಚಲಿತನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಉಪವಾಸದಿಂದ ಅವನು ದಿನೇ ದಿನೇ ಕೃಶನಾದನು. ಅಂದು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ...

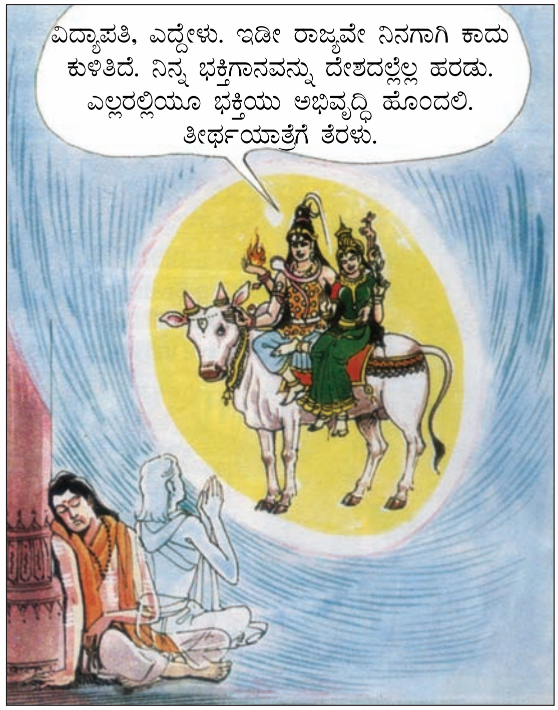

16 ಮರುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ಮುಖದಿಂದ ವಿದ್ಯಾಪತಿ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟನು.

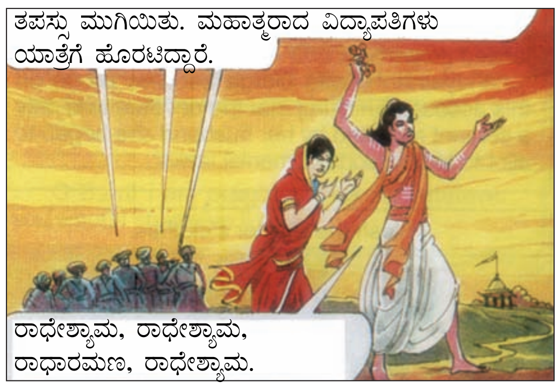

ಶಿವಭಕ್ತನಾದ ವಿದ್ಯಾಪತಿಯು ಹಾಡಿದ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣರ ದಿವ್ಯಪ್ರೇಮದ ಭಕ್ತಿಗಾನದಿಂದ ಇಡೀ ದೇಶವು ಅನುರಣಿಸಿತು. ವಯಸ್ಸಾದ ಮೇಲೆ ವಿದ್ಯಾಪತಿಯು ಗಂಗೆಯ ಪವಿತ್ರಜಲದಲ್ಲಿ ದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದನು. ಅದಾಗಿ ಬಹಳ ಕಾಲವಾದರೂ ಜನರು ಈಗಲೂ ಅವನ ರೋಮಾಂಚಕಾರಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಥೆಯ ನೀತಿ ಹೀಗಿದೆ:

ಯಥಾ ಶಿವಸ್ತಥಾ ವಿಷ್ಣುರ್ಯಥಾ ವಿಷ್ಣುಸ್ತಥಾ ಶಿವಃ ।
ಅಂತರಂ ಶಿವವಿಷ್ಣ್ವೋಶ್ಚ ಮನಾಗಪಿ ನ ವಿದ್ಯತೇ ॥

(ಸ್ಕಂದ ಪುರಾಣ)

"ಶಿವನು ಹೇಗೋ, ವಿಷ್ಣುವೂ ಹಾಗೆಯೇ. ವಿಷ್ಣುವು ಹೇಗೋ, ಶಿವನೂ ಹಾಗೆಯೇ. ಶಿವ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುವಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಭೇದವಿಲ್ಲ."